

בפני הנשיה יושן אלון כב'

המעדרות
1.
2.
3.
על ידי ב"מ ע"ד רעה מילר וע"ד אסף ויינט

۷۸

המשיב משרדי הפנים על ידי ב"ג עוז'ד ארון גולדברג – פמ"ד אוצרחי

פסק דין

- המערערת 1 תושבת אריתריאה ילידת 1982, הסתננה לישראל עם שתי בנותיה הקטיניות
(המערערות 2 ו- 3) ביום 13.6.12 – ומאו ועד חום זה מצויות במשמרות מכוח צו הגירוש
שהוצאה בעניין עפ"י החקוק למניעת הסתננות (בעירונות ושיפוט) תש"י-ד – 1954 כפי תיקונו
בנואר 2012 (להלן – החוק למניעת הסתננות).
המערערת 2, דניאל יוסלם, הינה בת שמונה וחצי והמערערת 3, דניאל פבין, הינה חיה בת
אחת עשרה.
בערוון של שלוש המערערות, האם ושותי בנותיה הקטיניות, על החלטות בית הדין
לביקורת משמרות ("בית הדין") בהן אישור המשך החזקתו במשמרות.
בכתב הערעד טענו המערערות טענות רבות לעניין עצם חוקיותו של התקיקו לחוק למניעת
סתננות, לעניין חלות הוראות אמנות הפליטים בעניין המערערות ולעניין פרשנותן הנטענת
לפיה גם עפ"י הוראות חוק המתכן – אין מקום לכך תגירוש שהוצאה בעניין ולהמשך
החזקתו במשמרות.
בפתח הדיון בערעור (בישיבת 29.4.13) חודעה ב"כ המערערות, עוזי"ד ר. מיילר, כי היא
חזרה בה מכל אותן הטענות ומתמקדת בעורורה זה בעניין קביעותן של המערערות 2 ו- 3,
היוון במשמרות למשך מ- 10 חודשים ובנסיבות החומניטריות המיוחדות שבעניין
המצדיקות שחרורן מהמשמרות.
עפ"י הטענה, כמה בעניין זה עילית "הטעמים החומניטריים המיוחדים" האמורה בס'ק 30
א (ב) (2) לחוק.
ב"כ המשיב טוען נגד לכך כי קביעותן של שוהה במשמרות עולה כדי עליה לשחרורו רק
בנסיבות הספציפיות האמורות בס'ק 30 א (ב) (3) ולפיו:
"בנסיבות הוא קטין שאינו מלאוה על ידי בן משפחתו או אפוטרופוס".

בית משפט לעניינים מנהליים בבא"ר שבע

עמ"נ 13-03-44920 טLOSEH(אסיר) ואחרי ני משרד הפנים

- על כן, כך הטענה, מסתנן קטן חמלוה על יד אמו (כמפורטות 2 ו- 3 – חקטינות שבפניו) – אין קטינותו עולה כדי "הטעמים החומניטריים המוחדים" האמורים בס"ק 30 א' (ב). עפי' הטענה, קטינותו של המערערות 2 ו- 3 אם אינה עולה כדי עילת שחרור המוניה בס"ק 30 א' (ב) – שכן אין טענה בדבר נזק לבירואו של הקטינות כתוצאה מהຍתו במשמרות. לאור זאת, כך טוען המשיב, לא כמה עילת שחרור בעניין הקטינות דן וכיה"ד למשמרות לא מוסמך כלל לשחררו.
- אקיים ואומר כי כשותפם בבית משפט לעניינים מנהליים במדינת ישראל איןנו מוכן לקבל את טענת המשיב (משרד הפנים) כי חותרת ילודה בת שמונה ואחותה בת חאתת עשרה לתקופה של שנים במתוך ממשמרות – אינה מעוררת שלעצמה "לעת החומניטרי מיוחד". הדבירים מוכנים מלאיהם ברמת ערכיו מוטר וחברה אלמנטריים – וזה בכך להימנע מפרשנות אחרת להזראות ס"ק 30 א' (ב) (2) לחוק.
- ברם, הדברים גם אינם נסתרים מפרשנות הוראות סעיף 30 א' (ב) – כמובנים וכפושוטם. עפי' ס"ק 30 א' (ב) (1) תקום עילת שחרור ממשמרות, במעט קטגורית, במסתנן קטן שהמשיך "החזקתו במשמרות עללה לגרות נזק לבירואו ואין דרך אחרת למנוע את הנזק האמור" ודי בכך.
- עפי' ס"ק 30 א' (ב) (3) תקום עילת שחרור ממשמרות, במעט קטgoriyat, במסתנן קטן שאינו מלאה על ידי בן משפה או אפוטרופוס" – (די בכך).
- לעומת זאת, עפי' ס"ק 30 א' (ב) (2) תקום עילת שחרור שבפיקול הדעת בעניינו של מסתנן קטן החזוי ממשמרות – גם אם לא מתקיימות בו עילות שחרור ה"כמעט קטగוריית" שבס"ק 30 א' (ב) או 30 א' (ב) (3).
- חסמכות לשחרורים כמה כיוון שעצם קטינותו של שני המערערות 2 ו- 3, ילדות בנות 8 ו- 11, די בה להזות שיקול החומניטרי מיוחד.
- שיקול הדעת יעשה בראש ובראשונה בהתחשב בגילו של המסתנן הקטין וכן לאור נסיבות נוספת שבעניינו.
- כל שהמדובר בקטני קטנים – גםם ילדים או ילדים בני 8 ו- 11 – די בכך להזות שיקול החומניטרי מיוחד, וזאת בשעה שהמדובר בשתי ילדים בני 8 ו- 11 חמצויות ממשמרות מעלה משרה תודשים ואשר אפשרות חרתקתו מישראל אינה נראה כאמור הקרווב (עקב נתינותו ההיסטורית והחלה רחמסלה בדבר ההגנה החקלאית).
- בפסקה ענפה עליון בתי המשפט על מערך האיזונים העומדים ביסוד התקון לחוק למניעת הסתננות. הדבירים תלויים ועומדים בעתרויות חוקתיות ובערעור בפני בית המשפט העליון ומטעם זה לא מסיף ונרחיב.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עמ"נ 13-03-44920 טדשה(אסיר) ואה' נ' משרד הפנים

אולם . ביסוד הדגמים והאיזונים עומדות תופעת החשתנות וחתבת ההיינקע עד למאוד
וישון המדינה לשמר את ריבונותה תוך שמירת זכורה לקבוע מי מותי וכמה יבואו בשעריה.
בחקר זה אבקש להעיר העלה מאוגת, ولو גם מספרית וסטאטיסטית, בנוגע לסתננים
קטינים השוחים במשמורת.

בנספח ד' לתגבורת המשיבה לעתירה זו נכללים הנתונים דלהלן :

בנתקני המשמורת בטהרונים מוחזקים (נכון למועד ערכית אותו המסמן) ~ 1821 מסתננים
ובנתקן קציעות חספוך 700 מסתננים נוספים.

כך הכל מוחזקים בנתקni המשמורת באלפיים וחמשת מאד מסתננים.

מתוך ציבור גדול זה, 15 מסתננים חינס וינווקות עד גיל שנתיים ו- 26 בגילאי שנתיים עד
עشر.

נראה לי כי במערכות האיזונים הכלולות, סוגיות המסתננים שהינם תינווקות או ילדים רכים
חינה תת קבוצה נפרדת, קטנה במספרה הדורשת התייחסות נפרדת ואחרת - מעוץ
קטינותו וקטנותה.

המעערת 2 בת השמונה ואחותה המערה 3 בת האחת עשרה, נתונות בשמורת מהז
עשרה חוותיסט.

המשך היישרונות בשמורת, לתקופה בלתי מוגבלת, תפגע בלי ספק פגיעה ניכרת
בהתפתחותן הנפשית והחברתית.

אצין כי בזיהוי שהתקיים בעניין בכתב יד למשמורת ביום 22.12.31 חולlit בית הדין :

"... לשקל בין יתר השיקולים העומדים בפני, חלופת שמורות בכל שתצע מטעם
המקשות".

בהתאם, הציעו המערות (באמצעות מוקד סייע לעובדים זרים) חלופת שמורות במקלט
"כרמל" שבעספה – תוך ציון כי במקלט זה נקלטו בשנים האחרונות נשים רבות ששוחררו
מןתקן המשמורת בטהרונים (רי נספח ע/14 לערעו).

הזרירים הובאו בפני בית הדין בישיבתו הנוספת מיום 13.1.6.1.1.

בחליטה מאומו היום קבע בית הדין כי אין בקטינותו של המערה 2 ו- 3 (בנوت השמונה
והאחת עשרה) מושם טעם הומניטרי מיוחד לשחרר.

בית דין חוסיף וקבע כי "אני מודע לעקרון טובת הילד וער לעובדה כי מתקן שמורות אין
ראוי להזיק בו קטין. עם זאת בשונה מקרה בו הקטן אינו מלאוה, נסיבות המקומות
עלות שחרור לפי סיק 30 א (ב) (3), אין הדין בכך לגבי קטין שהוא מלאוה על ידי הורה. אך
לומדים מלשון החוק... מהווארות החוק למדיהם כי מקרים מהם קטין מוחזק עם מלאוה
שהינו הורה, דינו להיות נתון בשמורת...".

בפתח פסק דין זה הביע את עמדתי השונה לעניין הפרשנות הנדרשת להוראות חוקן דין
ומהנימוקים שפירתי שם אייני מקבל את פסיקתו והنمكتו האמורה לעיל של בית דין
(שבהו ננתארה על ידו בהחלטה נוספת מיום 5.3.2013).

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

29 אפריל 2013

עמ"ע 13-03-44920 טדסה(אסיר) וOTH נ' משרד הפנים

1

בפני כב' הנשיא יוסף אלון

המערערות

1. ר' (אסיר)

2. ר' (אסיר)

3. ר' (אסיר)

נגד

משרד הפנים

המשיב

וכחיתם:

המערערות וב"כ עוזיד רעה מילר ועו"ד אסף וייצן

ב"כ המשיב עו"ד אורן גולדברג

המתורגם מטעםbiham"sh מר יעקב ביון

פרוטוקול

עו"ד מילר:

חוורת על נימוקי העתירה שבכתב. קראוו את תגובת המדינה, לאור האמור בה ולאור הדיוון שקבע בביham"sh העלין בשאלת החוקיות של התקoon לחוק החשתנות, אנו מבקשים מביהם"ש הזה למקד את הדיוון הזה אך ורק לדיוון הקשור לטבות הקטינים. אנו מוחתרים על יתר הטענות שבעתירה, תוך שמירה על זכויות העותרות לשוב לעניין זה לאחר שייננו פסק הדיון בביהם"ש העליון.

נקודת המוצה בדיון צריכה להיות לביהם"sh הנכבד הזה יש סמכות לשחרר גם קטינים שהם מלאוים ולא רק קטינים שאינם מלאוים כמובן הדבר בסעיף 30 א' (א) (3) לחוק המתוקן.

אני מפנה לסעיף 26 לכתב העורор שבו ישנה רשות לא מוצה של קטינים מלאוים ששוחררו ואני מבקשת להגיש לביהם"sh גם החלטה שניתנה אתמול על ידי כב' הדיון זילברשטייך שהורה על שחרור של קטין מלאו מஸמורת מטעמים הומניטריים נוכח הזמן הרוב שחלף מאז שהוא נכלא ובHUDER הליכי הרחקה נגדו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

29 אפריל 2013

עמ"נ 13-03-44920 טדסה(אסир) וах' נ' משרד הפנים

1 בעניינו מדובר באם ובשתי קטינות שווחות במשמרות תקופה מאוד ארוכה מיוני 2012 וצפויות
2 להישאר שם עד למועד שהוא לא ידוע.
3 במתקני כליאת שוהים אף מסתננים. עפ"י תגובה ד' לתגובה המדינה מתוך אף המסתננים יש 34
4 קטינים בלבד. המדינה לא מצינית בתגובה כמה אימהות עם יותר מליד אחד נמצאים במשמרות.
5 כאשר יש 34 ילדים ושוררו שניים מהם, לא מדובר בפריצת סכ"ר, לא מדובר בשחרור המוני של
6 ילדים, אנחנו סבורים שמדובר שבו אמא עם שתי בנות תקופה מאוד ארוכה במשמרות הוא מצב
7 מיוחד ומחייב התיחסות מיוחדת.
8 אני מבקשת להציג לביהמ"ש את מכתבה של דינה זילבר המשנה ליועץ המשפטי לממשלה. זה
9 הקשור לנושא הזמן. המכתב מזכיר את הנחיתת היועץ המשפטי לממשלה שקובעת שבטעם מקרה
10 אסור.... המדינה כותבת בתגובה שמכיוון שהמערערת לא משתפת פעולה עם השארתה מוצדק....
11 בסעיף 100 לתגובה המדינה מצינת שנערכו שיפורים במתיקן הכליאה כדי להתאים אותו
12 לילדים. אני מפנה לصف ע' 19 לעורר לנו שהוא תצהיר של הגברת עוגסה אם לפחות ששנתה
13 במשמרות במתיקן הזה במשך 7 חודשים ושוחררה, היא מתארת את תנאי הכליאה באגף 9 שבו
14 מוחזקים נשים וילדים, מדובר בבית סוהר לכל דבר ועניין.
15 מה שחשוב לנו להציג, היא שביית הדין למשמרות ביקש אותנו לבוא עם הצעות החלופת ממשמרות
16 ואנו עמלנו וקיבלו את הסכמתה של גבי ריטה קוצורה היא מנהלת מקלט כרמל בעשייפה. זה
17 מקום שהוקם לפני 9 שנים ומארח מבקשי מקלט של חורים וילדים. היא נמצאת כאן באולם
18 ביהמ"ש.
19 לא ברור לנו למה ביהמ"ד למשמרות הטריתו אותנו בהחלטה מיום 6.1.13 (ע' 15) ובהחלטה קודמת
20 מיום 31.12.12 (ע' 13) בchiposh אחר חלופה למשמרות כאשר הוא לא דן בה לגופה.
21 החלופה שהצענו ראוייה בהחלט.
22

עו"ד גולדברג:

23 בקשר לchalופה ממשמרות, מדובר בחלופה ממשמרות במקרה בו יחליט ביהמ"ד על שחרור, אך הוא
24 דחה את הבקשה לגופה מלאה לא היה מקום להוציא ולבחון חלופה.
25 אנו מסכימים כי אכן מספר הקטינים במשמרות היו קטן אך זו אינה שאלה מוותית כיון
26 שהוראות החוק בנסיבות אלה אינם אפשרות שחרור.
27 לאור העובדה שהמוחק בחר להתייחס דווקא במקרה של קטין בלתי מלאה בעלייה לשחרור וכן
28 בעניינו של קטין ללא השגחה, אנו למדים מכך שקטינים שהם מלווים על ידי תורה אין עילה שבדין
29 לשחרורם.
30

בֵּית מִשְׁפָּט לְעָנִינִים מִנהְלִיִּם בַּבָּאָר שְׁבֻעָה

עמ"נ 13-03-44920 טצת(אסיר) וах' נ' משרד הפנים

29 אפריל 2013

במקרה שלנו אין נסיבות פרטניות מיוחדות, מעבר לעצם הנסיבות ולבן אין להשווות עניין זה לפסק דין קודם של מותב זה שבו הורה על שחרור שווה בנסיבות שסבלה מעוניינים בדרך עבר גבול ישראל.

כפי שצוין בתגובה בעיקרי הטיעון באותם מקרים שבהם ביהמ"ש כו' הורה על שחרור זה היה ורק כאשר היו קיימות נסיבות פרטניות שחורגות מהמצב הכללי של נתני אריתריאה השוהים בנסיבות המלווהם בקטיניות.

הגברת צוקחות ריטה:

acen משנת 1996, אנו לוקחים מבקשי מקלט שהגיעו מעבר לגבול וזאת בתיאום עם משרד המשפטים הגופים השולחמים אותם אליו.

זה מקום פרטי, יש לנו מקום ל- 20 נשים וכ- 20 עד 25 ילדים.
אנו מספקים במקום לשוחות ולקטיניות שירות מלא, כמו חינוך לילדים ו��ופית, שירותים סוציאליים ושביל הנשים יש לנו פרויקט כדי לתת להם לעשות משהו כמו תפירה ורקמה כדי שתהייה להן תעסוקה.

הנשים עוסקות משך היום בפרויקט הזה.

אנו לא מאפשרים לנשים לצאת לעבודה אלא אם יש הוראות מפורשות של ביהמ"ש.
אם ביהמ"ש מורה שתנשיס לא יצאו את מקום המקלט, אנו אוסרים עליהם לצאת ובמקרה והן בכל זאת יוצאות, אנו מדוחים מיד על כן לרשויות.

בהתאם להחלטות ביהמ"ש השולחות אלינו כתחליף משמרות, אנו מדוחות לביהמ"ש או לביה"ד את כל הנדרש דיווח.

במקלט יש לנו השגחה של 24 שעות.

עו"ד מיילר:

אני רוצה להפנות את ביהמ"ש לפסק הדין של כב' השופט פוגלמן בעניין ולדו.

עו"ד גולדברג:

לשאלת ביהמ"ש אנו רואים בכתב התגובה כאילו היה כתוב תשובה ואין לנו מה להוסיף מעבר לכך.

ב"כ מצדדים:

מקובל علينا שפסק הדין יישלח אלינו בדואר מבלי צורך לזמן הצדדים לשימושו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

29 אפריל 2013

עמ"נ 13-03-44920 טדשה(אסיר) וOTH נ' משרד הפנים

1
2
3
4
5

החלטת

נחתה לעיון ולמתן פסק דין שיועבר בהקדם לצדדים על ידי המוכרים.

6
7
8
9
10
11
12
13

ניתנת ומחודשת היום י"ט אייר תשע"ג, 29-04-2013 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא

14
15
16
17